

Der er teori bag hverdagens arbejde

DEN EUROPÆISKE UNION

Den Europæiske Socialfond

Eleverne har ofte svært ved at koble den teori, de har lært på skolen, til de daglige oplevelser, de har i praktikken. Det hjælper projektet "Faglige fortællinger" eleverne med i Nørhald og i et område af Randers Kommune. Her får de mulighed for at fortælle andre elever om de oplevelser, der undrer dem i arbejdet, diskutere dem og sætte dem i relation til den teori, de har lært på skolen.

Det er ikke altid lige nemt for eleverne på landets social- og sundhedsskoler at få øje på sammenhængen mellem teorierne fra skolen og det daglige arbejde ude i praksis. Der er derfor en risiko for, at de hurtigt glemmer teorierne, når de er i praktik – og omvendt, når de er på skolen.

Julie Præst er underviser på Social- og Sundhedsskolen i Randers. Hun ønskede at skabe en forbindelse mellem teori og praksis og etablerede derfor et samarbejde med to praktikvejledere fra Nørhald Kommune og områdecener "Kollektivhuset" i Randers Kommune.

"Mit mål var at se, om jeg kunne få teorierne og den daglige praksis til at nærme sig hinanden – og dermed få eleverne til at forstå, at de to verdener hænger sammen. For det glemmer de nemt i dagligdagen," fortæller Julie Præst.

Hun igangsatte projektet "Faglige fortællinger", som handler om at bruge fortællingen til at reflektere over hverdagens oplevelser og se teorierne bag oplevelserne.

Projekt faglige fortællinger

Julie Præst mødte op til en række elevnetværksmøder på de to arbejdspladser. Mellem 2-7 elever dukkede op. De var alle på forskellige niveauer i deres uddannelse. Normalt mødtes de for at tale løst og fast om deres oplevelser, men med Julie Præsts tilstedeværelse og projektets klare mål, blev formen mere struktureret.

"Eleverne fortalte skiftevis om en konkret oplevelse fra deres arbejde på arbejdspladsen, som havde gjort indtryk på dem. Fortællingen varede

omkring 7-8 minutter, og imens lyttede de andre. Når fortællingen var slut, blev der reflekteret over det hørte, og de andre elever bød ind med kommentarer som "jeg kom til at tænke på...". På den måde fik vi det vigtige frem i historien," fortæller Julie Præst.

Koble praksis med teori

Når refleksionsrunden var forbi, fik fortælleren mulighed for at kommentere det, han eller hun havde hørt, eller komme med supplerende bemærkninger.

"Bagefter tog vi en fælles snak om, hvilke teorier der lå bag oplevelsen – og hvad oplevelsen handlede om teoretisk. Her kunne eleverne selv spille ind med deres teoretiske viden og komme med bud på, hvilke teorier man kunne koble på oplevelsen. På den måde har vi gennemgået teorierne – med udgangspunkt i elevernes hverdag. Eleverne opdagede, at der er udviklet teorier bag det meste af deres arbejde. Selv det at vaske gulvet har et teoretisk fundament," forklarer Julie Præst.

Hvis du vil høre mere om LIP, er du velkommen til at kontakte projektleder Claus Esben Jensen fra Social- og sundhedsskolen i Næstved på telefon 55783959.

Historierne, som eleverne fortalte, var meget forskellige. Nogle skildrede et møde med en borger, der var svær at håndtere. Andre et fantastisk møde med en beboer. Igen andre bidrog med beskrivelser af en helt almindelig arbejdsdag.

”Grundlæggende for alles historier var, at de fik lov til at tale om noget, der undrede dem i deres hverdag. Derefter fik de feedback på deres oplevelse og fik sat den ind i en teoretisk sammenhæng,” forklarer Julie Præst.

Afgørende tavshedspligt

Det var både positive og negative historier og hændelser, der blev bragt på banen, når eleverne fortalte. Derfor var der en klar aftale om, at det, der blev snakket om, og de historier, der blev fortalt, ikke kom uden for lokalets fire vægge.

Det er som regel nemt at fortælle om de gode oplevelser, som er motiverende og inspirerende for tilhørerne at lytte til. Det er en større udfordring at snakke om noget, der ikke har været rart, eller som ikke er gået efter hensigten – måske fordi man selv har begået en fejl, eller andre har. Man kan nemt komme til at føle, at man blotter sig selv.

”De ubehagelige oplevelser er vigtige for eleven at få diskuteret og få sat teori på. For eksempel hvis en elev havde hørt eller oplevet noget på arbejdspladsen, der ikke var i orden. Her kunne samtalen bidrage til at give eleven vished for, hvad der var sket og hvorfor,” fortæller Julie Præst og understreger, at det her var afgørende, at hun som

ordstyrer var neutral. Det kunne kun lade sig gøre, fordi hun ikke havde nogen forbindelse til eleverne på forhånd gennem skolen, eller som praktikvejleder. Hun var der for at hjælpe eleverne med at forstå sammenhængen mellem teori og praksis – ikke for at vurdere dem.

Dygtigere elever

Projektet har givet elevernes faglige og personlige kompetencer et skub i den rigtige retning.

”Eleverne udvikler sig, når de har ordet og fortæller om deres oplevelser. For de fleste er det ikke naturligt at være centrum i en gruppe, og det har været en udfordring, som de har lært meget af,” fortæller Julie Præst. Elevernes tilbagemeldinger til hende bærer også præg af, at de har været glade for projektet.

Det er både vigtigt for eleverne og arbejdspladsen, at eleverne får et udbytterigt praktikophold. Det får de i højere grad, hvis de fanger det teoretiske grundlag, der ligger bag det, de ser og gør i praksis.

”Det næste skridt bliver at se, om eleverne kan bruge logbøger til at fortælle historier til sig selv i – og så selv arbejde med dem bagefter. Arbejdspladserne og især praktikvejlederne får dygtigere elever ud af sådanne projekter,” slutter Julie Præst.

LIP står for Læring I Plejen, og er startet som et projekt med støtte fra EU's Socialfond. Tanken bag LIP er, at den bedste kompetenceudvikling opnås, når læring sker i tilknytning til det daglige arbejde. Et LIP projekt gennemføres i tæt samspil mellem virksomhed, medarbejdere og SOSU-skole, hvor skolens repræsentant fungerer som ekstern konsulent og sparingspartner. Denne artikel fortæller om en af de otte projekter der allerede er gennemført.